

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Efter ordlyden af hr. Skovmands spørgsmål og den skriftlige begrundelse for spørgsmålet må man tro, at en udlænding, der er straffet her i landet, automatisk bliver udvist uden hensyn til, hvor alvorlig hans kriminalitet er, og uden hensyn til, hvilken tilknytning han har til Danmark. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Der bliver altid foretaget en konkret vurdering af spørgsmålet om udvisning. En sådan vurdering vil ganske vist normalt føre til udvisning, hvor udlændingen har begået et strafbart forhold af en vis grovhed og han samtidig ikke har nogen tilknytning til Danmark. Har udlændingen derimod en særlig tilknytning her til landet, er situationen en anden. Man foretager her en individuel afvejning af på den ene side grovheden af den begåede kriminalitet, på den anden side de forhold, der knytter ham til landet. Blandt disse forhold kan jeg navnlig fremhæve længere tids bopæl og arbejde her og familiemæssig tilknytning. Den familiemæssige tilknytning vil som oftest være ægteskab med en dansk statsborger. Denne tilknytning bliver stærkere, jo længere ægteskabet har varet. Er ægteskabet kortvarigt, eller er det måske ligefrem indgået under afsoningen, vil man tillægge det mindre vægt som tilknytning. Er der børn i ægteskabet, vil dette blive betragtet som en stærk tilknytning. Også et langvarigt samliv uden ægteskab vil kunne tillægges betydning, navnlig hvis parterne har børn sammen.

Alle disse tilknytningsmomenter skal som nævnt afvejes over for den kriminalitet, der er begået. Er tilknytningen tilstrækkelig stærk, er selv personer, der er straffet for temmelig alvorlige forbrydelser, ikke blevet udvist. Ved bagatelagtig kriminalitet vil der normalt slet ikke blive tale om udvisning, heller ikke selv om den pågældende ingen særlig tilknytning har til Danmark. Jeg må dog nævne, at udenlandske narkotikamisbrugere, der opholder sig rent midlertidigt her, bliver udvist, selv om de kun er i besiddelse af små mængder narkotika.

Justitsministeriet har i øvrigt over for ombudsmanden redegjort for praksis med hensyn til udvisning af straffede udlændinge. Jeg henviser til ombudsmandens beretning for 1971, side 92-93. Ombudsmanden har taget redegørelsen til efterretning.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, følger justitsministeriet allerede den praksis, som spørgeren gør sig til talsmand for.

Skovmand: Jeg takker justitsministeren for svaret, og jeg er glad for, at de hovedsynspunkter, justitsministeren lægger frem, i så høj grad svarer til dem, jeg har anstillet i mit spørgsmål. Når jeg alligevel har stillet spørgsmålet, og når jeg ikke er helt tilfredsstillt ved det svar, jeg har fået, er det, fordi jeg har en fornemmelse af, at den praksis, man følger, ikke helt står mål med de principper, justitsministeren her stiller op.

Jeg kan nævne en helt konkret sag, hvor der er tale om en indsat, der faktisk skal udvises i morgen eller i hvert fald har afsonet sin straf i morgen. Jeg har kunnet konstatere, at der er tale om en person, som har en helt usædvanlig stærk binding til landet. Han har boet her siden 1966. Han er gift og har to børn, godt nok af et tidligere ægteskab, men det må man da egentlig sige ikke gør tilknytningen mindre. Hvad selve hans forbrydelse eller forseelse angår, er den begået under omstændigheder, som jeg i hvert tilfælde mener man burde tage hensyn til. Der har været formildende omstændigheder ved den forseelse, han har begået, og det blev af den politimand, der havde med sagen at gøre, over for retten præciseret, at der var tale om en mand, som der blev sagt helt usædvanlig meget godt om. Her er efter min opfattelse en sag, hvor man burde se på mandens forhold og ikke gøre straffen helt unødigt meget hårdere ved at udvise ham.

Jeg vil selvfølgelig håbe, at det svar, jeg har fået fra justitsministeren, kunne give anledning til, at man i den ellefte time tog denne mands sag op. Hvis det er tilfældet, vil det glæde mig, for selvfølgelig kan der også fejl i de enkelte sager.